

הצעקה שבין אדם ופרי מעיו

תפילה

מִי יִתֵּן וְלִבִּי יִקְבֹּר תַּחַת יְלָד
מִי יִתֵּן וְלִשׁוֹנִי תִּדְם תַּחַת שְׁנֵי יְלָדִים
מִי יִתֵּן וְאַצְבָּעוֹתַי תַּעֲלִינָה יְבִלוֹת תַּחַת שְׁלֹשָׁה יְלָדִים
מִי יִתֵּן וְגִבִּי יִכְרַע תַּחַת אַרְבָּעָה
מִי יִתֵּן וְאַזְנוֹי יֵאָטְמוּ תַּחַת חֲמִשָּׁה יְלָדִים
מִי יִתֵּן וּבִטְנִי תִתְמַלֵּא תַּחַת שֵׁשָׁה יְלָדִים
מִי יִתֵּן וְרַגְלֵי יִכְשְׁלוּ תַּחַת שִׁבְעָה יְלָדִים
מִי יִתֵּן וְעֵינַי תִּכְהַיְנָה תַּחַת שְׁמוֹנָה
מִי יִתֵּן וְדַמְיוֹנִי יִחְלֹשׁ תַּחַת תְּשׁוּעָה יְלָדִים
מִי יִתֵּן וְרָאשֵׁי יִשְׁקֹט תַּחַת עֶשְׂרֵה.

עץ השסק

בסוף החרף חזרנו אל השסק.
עטפנו את ענפי העץ ביר עתון.
ביסנו את הבסר
שלא ישחית עורב,
שלא תחדר צנת הבקר.

בסוף החרף חזרנו אל השסק.
הפרי היה ירק.
ביסנו שקר,
ביסנו שבר,
בסוף נותרנו רק עם שקט.

חזרנו אל השסק
גם כשנפער תהום בו.
אני אמרתי, אני הומו.
בעתונים קרענו שסע.

ובפנים?

בתם השבר,
בתם השקר,
עכשו אני כורת את עץ השקט.

*

שנאתי את השקט
לכן ערפתי את אגודלי
והשלכתי
בשדה השעות הקמלות.

היכן הצעקה שבין אדם לפרי מעיו?
היכן הפחד המחיה מהאבדון?
רציתי צעקה, רציתי שיכאב,
רציתי לשתות את דמי כמעדן.

שנאתי את השקט.

רציתי שמישהו ירגם את הדממה
כמו קול פקיעת בלוט בערבה,
אתה מבין?

רציתי רק לחיות, וזה הכל.
רציתי רק לחיות,
כאב ואהבה,
וזה הכל.